

קץ לחיי שריף שנטי (מימין) - מי רצח את האישי שעבר את הגבול בין עם לעם?

אם 10000 לירות שטרלינג בהם שיחדה אהר אשתו אנשי-מפתח בלבנון, הם שהצילו את האסיר.
לאחר שלושה שבועות כמעצר, כשסימני מכות על גופו, הועבר שנטי מבית-הכלא היישר לנמל-התעופה, שם חיכו לו אשתו ובנו, במטוס הראשון המשיכה המשפחה את דרכה לפאריס.

קשרים טובים

עם דיוק חזר ארצה ב-1950. לא היתה זו חזרה של נצח. עוד בפאריס נח שב שריף כינוי ישראל. הוא היה יודו האישי של נציג ישראל בצרפת, מוריס פייטר, שהכיר אותו בתקופת קניית הארמות שעליהן נוסד כפריונה (על שמו של אביו

חשוד 2 מוחמד סבאג, הוא חשמלאי שלפי טענות התובע ניתק את החשמל בחדר-המדרגות של הבית בו גר שנטי. הוא עזב את המקום לאחר שווידא שהתכנית תבוצע.

חשוד 1 נאזמי ג'יבאלי, נפגש עם הנרצח שנה לפני הרצח. לפי גירסה משטרתית דרש נאזמי בפגישה זו את חלקו בעסקות שנטי. הוא רצח, כשלא קיבל את הכסף מהנרצח.

כבר אופי של עיסקה פרטית גרודא. בשנת 1955 נפטר ביפו עבדאללה שניר, בעל חלקה בת 25 דונם מול המכון הפאטור לוגי באב-כביר. לאחר מותו נשארו שתי נשיות, כשלכל אחת מהן המישה בנים. אביו המשתתף לא חילק רכשו לכל בניו באופן

הם חוזרים מטענותיהם. ההליכים המשפטיים נפסקו, אבל לא השערווייה הציבורית בקרב ערביי יפו. סלים בקר הותקף על ידי חבריו וספג מכות, ביפו הופיעו כרוזים המאשימים את שנטי ואת הקאדי בבנידה. ההודים האחרונים של פרשת בית-הקברות

המדרגות

הגיעו לבית-המשפט המחוזי השבוע. אחד מחברי הוועד לשעבר, התלונן נגד שריף שנטי כי שילם לו רק מחצית מ-5000 לירות שהובטחו לו בעד שיתוף-פעולה בהשקטת הרוחות ביפו.

קרקעות ומשפטים

עיסקה השניה, שחזרה לידועות לי אחר רצה סתירה-קרקעות הגדול, נאשה

לרוכשן בחצי-חיים. גם הקשרים שרכש בימי המנדט בקרב אנשי הקרן הקיימת ושרותי הבטחון עזרו לו לא במעט. בנו סיפר השבוע, כי לא פעם פנו אל אביו אנשי-בטחון, בקשר לבעיות שהתעוררו במגעים שנים עם הירבים.

קשרים אלה עזרו מן הסתם לשריף, לקבל בחזרה את פרדסו בן 160 הדונם במגדיל. את הפרדס קיבל תמורת שירות מיוחד שעשה למען מינהל מקרקעי ישראל ועיריית תל-אביב — השקטת סערות-רוחות שפרצה בקרב ערביי יפו לאחר שחלק מבית-הקברות המוסלמי בצפון תל-אביב נהרס ונמסר להקמת מלון הילטון עליו.

האשה והבן בהלווייתו של שריף שנטי, עלייד יוסף עומדת אשתו פאסי, יהודיה אמריקאית. שנטי נקבר בבית הקברות המוסלמי המוזנח שבאב-כביר. קיברו נמצא ליד קברות הערבים שהועברו, מבית הקברות בצפון תל-אביב לאב-כביר.

שיחור ופיטורים

יתה זו פרשה סוערת בה חזר שנטי לתפקידו בשירות הישוב העברי. לפני כשלוש שנים הגיש עורך-הדין יצחק ברישי, בקשה לצח-על-תנאי נגד מינהל מקרקעי ישראל על חילול מקום קדוש, בי שם של שני תושבי יפו, כשהגיע מיעד בירור הבקשה בבני-צ, הגישו השלטונות הכי רזה של הקאדי היפואי בה קבעו שבית הקברות המוזנח לא נחשב עוד לבית-קברות. ברישי ביקר את, עם אנשי הוועד הציבורי של ערביי יפו, בביתו של הקאדי וקיבל ממנו, בכתב, פירוש להכרותו, פירוש בו טען הקאדי את ההיפך מהכרותו המקורית. לאור שתי ההכרות הללו הציע בית הדין משפט העליון משאומתן כדי להגיע לפשרה.

או הופיע על הבמה שריף שנטי. הוא ביקר מדי יום ביפו, דיבר אל אנשי הוועד הציבורי, ובראש וראשונה אל שני האנשים שחתמו על בקשת הצח-על-תנאי. אחד מהם סלים בקר, וזה או לשיחור פרדסו המופקע שנמכר עליידו תמורת עשרות אלפי לירות. שלושת הצעירים מבין אנשי הוועד שלא רצו להסכים לכל פשרה הועמדו תחת איום מיידי של פיטורים מעבודתם. לחברי ועד אחרים הוענקה פרנסה נושאת רוחים מירודים — להעביר את העצמות מבית-הקברות הישן לבית-קברות בגבול תל-גיבורים.

לאחר יום בירורים בבני-צ, קיבל עורר-הדין ברישי הודעה ששני לקוחותיו, אשר שמותיים הופיעו בבקשה לבני-צ, שלחו לביית-המשפט העליון מכתב בו הודיעו ש-

יוסף עלי ומוחמד נכנסים בלוויית שוטרים לבית-משפט מעצרים כחשודים ברצח סוחר-הקרקעות הערבי. לבני לרצח: שנטי גזל מהם את מחצית הירושה שקיבלו מאביהם.

של פייטר, שריף עבד למען ישראל גם בפאריס. הוא קישר את הנציגים הישראליים עם אנשים מרכזיים ממדינות-ערב, שיהו באירופה, קיבל תפקיד דומה בחזרה שנערכה בלונדון בה השתתף שר הדואר אליהו ששון.

אבל בארץ היה לשנטי סטאטוס של פליט — אדמותיו הופקעו ולפי טענות בנו, חזר אביו ארצה כשעליו להתחיל את עסקיו מבראשית.

אלא שהיו אלה עסקים גדולי-ממדים אשר